

Ders 39

LESSON 39

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İhlal Edilen Buyruklar

BROKEN COMMANDMENTS

Mısır'dan Çıkış 32

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son üç dersimizde, Tanrı'nın İsraililer ile Sina Dağı'ndan ateşin, gök gürültüsünün ve çakan şimşeklerin ortasından nasıl konuştuğunu ve onlara On **kutsal** Buyruğunu nasıl verdiğini gördük. Aynı zamanda Tanrı'nın İsrail halkına Sina Dağı'nın eteğinde bir **sunak** yapmalarını ve bazı kusursuz hayvanları kurban olarak sunmalarını buyurduğunu da öğrendik.

Tanrı bu hayvan kurbanlarını neden istedi? Tanrı, bu hayvan kurbanlarını istedi, çünkü O adildir ve O'nun kutsal yasası şu beyanda bulunur: "*Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de, tek konuda ondan sapan kişi, bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.*" Günah işleyen Yasa'ya karşı gelmiş olur. Ve günahın ücreti ölümdür! (Yakup 2:10; 1.Yuhanna 3:4; Romalılar 6:23) İsraililer, Tanrı'nın buyruklarının tamamını tutamadıkları için Tanrı'ya kusursuz kurbanlar sunmak zorundaydılar, öyle ki, masum hayvan suçlu kişinin **yerine geçen** biri olarak ölebilsin. Hayvan, yaşamını kaybetmeliydi, öyle ki günahkar yaşamını kaybetmek zorunda kalmasın. Tanrı, bu şekilde adil olduğunu ve günahı, insanın çabalarının temelinde mazur göremeyeceğini kanıtladı. Tanrı'nın günahı bağışlayabilmesinin tek temeli mükemmel bir kurbanın aracılığı ile mümkün olur.

Bugünkü dersimizin adı, "**İhlal Edilen Buyruklardır.**" Musa peygamberin ve İsrail oymaklarının öyküsündeki bu noktada, onların hala çölde Sina Dağı'nın önünde kamp kurmuş olduklarını görüyoruz. Tanrı'nın, onlara On Buyruğu verdikten sonra neler olduğunu görmek için şimdi tekrar Tevrat'a geri dönelim. Mısır'dan Çıkış kitabının yirmi dördüncü bölümünü okuyoruz.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 24) ¹²*Rab, Musa'ya, 'Dağa, yanıma gel' dedi, 'Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalar ile buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.'* ¹³*Sonra Musa ile yardımcısı hazırlandılar ve Musa Tanrı dağına çıkarken,* ¹⁴*İsrail ileri gelenlerine,*

'Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin' dedi. 'Harun ile Hur aranızda, kimin sorunu olursa onlara başvursun.' ¹⁵Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı. ¹⁶Rabbin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün Rab bulutun içinden Musa'ya seslendi. ¹⁷Rabbin görkemi İsraililere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu. ¹⁸Sonra Musa bulutun içinden dağa çıktı. **Kırk gün kırk gece dağda kaldı.**

Burada ara verelim. Rab isterse, bir sonraki derste, Tanrı'nın Sina Dağı'nda kırk gün boyunca Musa'ya ne söylediğini öğreneceğiz. Ama bugün yine de, dağın eteğindeki kampta Musa'nın geri dönmesini bekleyen İsraililerin başına gelenleri göreceğiz. Tanrı'yı sabır ile beklemenin Ademoğulları için hiç de kolay olmadığını hepimiz biliriz. Bizim için vazgeçmek, Tanrı'nın Sözü'nü unutmak ve kendi yolumuza dönmek daha kolaydır. Bu nedenle şimdi İsraililer hakkında okuyacak olduğumuz şeyler, bizim için çok, ama çok önemlidir. Tanrı, bu şok edici öykü aracılığı ile **bizi uyarmak** istiyor.

Otuz ikinci bölümde şunları okuruz:

(Mısır'dan Çıkış 32) ¹Halk, Musa'nın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce, Harun'un çevresine toplandı. Ona, '**Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap**' dediler. 'Bizi Mısır'dan çıkaracak adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz!' ²Harun, 'Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin' dedi. ³Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. ⁴Harun, altınları topladı, oymacı aleti ile buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, 'Ey İsraililer, sizi Mısır'dan çıkaran tanrınız budur' dedi.

İsraililerin bu davranışları ile ne yapmakta olduklarını anlıyor musunuz? Daha bir kaç gün önce şöyle konuşmuşlardı, '**Rabbin söylediği her şeyi yapacağız!**' Ama burada Tanrı'nın kısa bir süre önce Sina Dağı'nda onlara vermiş olduğu birinci ve ikinci buyruğu ihlal ettiklerini görüyoruz. Tanrı, onlara şöyle demişti: Bir: "**Benden başka tanrın olmayacak!**" İki: "**Kendine put yapmayacaksın!**" Ama İsraililer ne yaptı? Tanrı'ya sırt çevirdiler ve kendileri için Mısır'da görmüş oldukları putlara benzeyen buzağı şeklinde bir put yaptılar.

İsraililer neden bu kadar çabuk Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne sırt çevirdiler? Çünkü istedikleri, **görebildikleri ve dokunabildikleri bir tanrıydı.** Aynı bugünkü Tanrı Sözü'nü önemsemeyen ve insanları ve onların geleneklerini izleyen **kişilere benziyorlardı.** Gözün görebildiği bir **insanı** izlemek, kimsenin göremediği bir **Tanrı'yı** izlemekten daha kolaydır. Ademoğullarının çoğunun **Tanrı'nın gerçek Sözü** yerine, sağlam bir temeli olmayan **insan düşüncelerine** inanmalarının nedeni budur.

Şimdi, İsraililer kendileri için altın bir buzağı yaptıktan sonra neler olduğunu görelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mısır'dan Çıkış 32) ⁵Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve 'Yarın Rabbin onuruna bayram olacak' diye ilan etti. ⁶Ertesi gün halk erkenden kalkıp akmalık sunular sundu, esenlik sunularını getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.

Harun'un ne yaptığını duydunuz mu? Kutsal Yazılar bize Harun'un '**buzağının önünde bir sunak yaptığını ve 'Yarın Rabbin onuruna bayram olacak' diye ilan ettiğini**' bildirirler. Gerçek bu muydu? İsraililer Rabbe bu şekilde tapınabilirler miydi? Kesinlikle hayır! **Tanrı'nın, düzenledikleri tapınma bayramında hiç bir yeri olmadığını** biliyoruz. Şimdi yalnızca birinci ve ikinci buyrukları değil, ama aynı zamanda "**Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın**" diyen üçüncü buyruğu da ihlal etmiş oldular. Dillerinden, 'Rab Tanrı! Tanrı! Tanrı! Tanrı!' sözcüğünü düşürmüyorlardı, ama yürekleri O'ndan çok uzaktaydı.

Tapınmaları boşunaydı. Tanrı hakkındaki sözleri değersizdi. Duaları ise yalnızca Tanrı'yı öfkelenmekten başka bir işe yaramayan anlamsız secdelerden ibaretti!

Şimdi, öykünün sonunu okuyalım:

(Mısır'dan Çıkış 32) ⁷Rab Musa'ya, 'Aşağı in' dedi, 'Mısır'dan çıkardığın halkın baştan çıktı. ⁸Buyurduğum yoldan **hemen saptılar**. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. 'Ey İsraililer, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız budur!' dediler. ⁹Rab Musa'ya, 'Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum' dedi, ¹⁰'Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.

¹¹Musa Tanrısı Rabbe yalvardı: 'Ya Rab, niçin kendi halkına karşı öfken alevlensin? Onları Mısır'dan büyük kudretin ile, güçlü elin ile çıkardın. ¹²Neden Mısırlılar, 'Tanrı kötü amaç ile, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısır'dan çıkardı' desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten. ¹³Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, 'Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak' dedin. ¹⁴Böylece Rab, halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti. ¹⁵Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levha ile dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı. ¹⁶Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar, O'nun yazısıydı. ¹⁷Yeşu, bağırgan halkın sesini duyunca, Musa'ya, 'Ordugahtan savaş sesi geliyor!' dedi. ¹⁸Musa şöyle yanıtladı: 'Ne yenenlerin ne de yenilenlerin sesidir bu; Ezgiler duyuyorum ben.'

¹⁹Musa, ordugaha yaklaşıncı, buzağıyı ve dans eden insanları gördü; çok öfkeleni. Elindeki **taş levhaları** fırlatıp dağın eteğinde **parçaladı**. ²⁰Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serpererek İsraililer'e içirdi. ²¹Harun'a, 'Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?' dedi. ²²Harun, 'Öfkelenme efendi' diye karşılık verdi, 'Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir. ²³Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu, bilmiyoruz' dediler. ²⁴Ben de, 'Kimde altın varsa çıkarın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca bu buzağı ortaya çıktı!' ²⁵Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu. ²⁶Musa, ordugahın girişinde durdu, 'Rabden yana olanlar yanıma gelsin!' dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı. ²⁷Musa şöyle dedi: 'İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.' ²⁸Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün, **halktan üç bine yakın adam öldürüldü**. ³⁵Rab halkı cezalandırdı, çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

Rab, bundan sonra Musa'ya kırmış olduğu tabletlerin yerine keski ile **iki taş tablet** kesmesini söyledi. Rab, Musa'dan, İsrailoğullarının daha önce kırmış oldukları **buyrukları** bu taş tabletlerin üstüne yeniden yazmasını istedi. İsraililerin işledikleri günah ne kadar büyüktü! Tanrı'nın kutsal yasasını **kırmışlardı!** İnsanın kötü yüreği kendisini bir kez daha ortaya koymuştu. Rabbin, İsrail halkı için yapmış olduğu bunca şeye rağmen, Tanrı'nın ön gördüğü doğruluk yolundan nasıl da çabucak ayrıldıklarını gördük. Kendileri için **kendi dinlerini yaratmak** amacı ile bir başka yolu izlemeyi tercih ettiler. Tanrı'nın adı dudaklarında idi, ama yürekleri O'ndan çok uzaklardaydı. Bu nedenle oymacı aleti ile buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar; kendi ellerinin işinden zevk aldılar ve sırtlarını diri ve gerçek Tanrı'ya döndüler.

Tanrı bize, bu şok edici öykü aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Tanrı, O'nun ile olan ilişkimizde nerede durduğumuz hakkında düşünmemizi istiyor. Belki şöyle düşünen kişiler

olabilir: “Ben İsraililer gibi değilim. Sırtımı Tanrı’ya asla dönmedim ve bir puta tapınmadım.” Bu şekilde düşünen sizler, bir puta hiç bir zaman tapınmadığınızdan kesinlikle emin misiniz? Belki kendiniz için dökme bir put yapmadınız. Ancak bir put, tapınmak için yapılan oyma heykeller ile sınırlı değildir. Bizim ile Tanrı arasına giren herhangi bir şey bir puttur. Bir **put** para, giysiler, seks, futbol, televizyon, benlik, sizin gibi başka bir insan ya da atalarınızın gelenekleri olabilir. Bazı kişiler fetiş ve muska putlarından medet umarlar. Diğerleri için dini zorunlulukları onların putları haline gelmiştir. Dua etmeye ve oruç tutmaya Tanrı’nın Sözü’nü dinlemekten daha çok önem verirler. **Tanrı’nın ve O’nun gerçeğinin yerine geçen herhangi bir şey bir puttur.**

Sizin Tanrınız kimdir? Gerçekten tapındığınız kimdir? Rab Tanrı mı, yoksa bir put mu? Tanrı’nın adı yalnızca dudaklarınızda mı yoksa yüreğinizin içinde mi? Tanrı’ya gerçekten tapınan kişileri putlara tapınan kişilerden ayıran bir şey vardır: **Tanrı’nın Sözü.** Tanrı’nın gerçek Sözü’ne karşı tutumunuz nedir? Tanrı’nın Sözü’nü biliyor musunuz? O’nun Sözü’ne inanıyor musunuz? O’nun Sözü’nü tüm yüreğiniz ile seviyor musunuz? Yoksa Tanrı’nın söz ettiği şu İsraililer gibi misiniz? “*Bu halk dudakları ile beni sayar. Ama yürekleri benden uzak. Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buruklarıdır.*” (Matta 15:8, 9)

Sizin durumunuz nedir? Gerçekten kime tapıyorsunuz? Musa’ya adil yasanı veren Rab Tanrı’ya mı? O’nun Sözü’ne inanıyor musunuz? Yoksa İsraililerin yaptığı gibi siz de umudunuzu kendi yaptığınız dindar işlere mi bağlıyorsunuz? Durumunuz ne olursa olsun Kutsal Yazılar bu konuda şöyle der:

“*Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. Bu nedenle sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçın. Sizinle aklı başında insanlar ile konuşur gibi konuşuyorum.*” (1.Korintliler 10:11, 14, 15) “*ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürt ile yanan ateş gölüdür.*” (Vahiy 21:8) “*İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı’nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı’nın kendi Oğlu (Kurtarıcı) ile ilgili yaptığı tanıklıktır. Tanrı’nın Oğlu gelmiş ve gerçek Olan’ı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.*” (1.Yuhanna 5:9, 20, 21)

Dinlediğiniz için teşekkürler.

Bir sonraki derste, Tanrı isterse, Tanrı’nın adaletinden ödün vermeden günahkar İsraililer arasında konut kurabilmesi için tasarlamış olduğu alışılmamış plana bakacağız.

Tanrı’nın Sözü’nde yer alan şu önemli uyarıyı hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

“Kendinizi putlardan koruyun!” (1.Yuhanna 5:21)